

Yā-Sīn

© Noor 92 Publications 2026
© Islamsk Litteraturforening 2026
Yā-Sīn

Koranoversettelse: Aḥmad Riḍā Khān al-Baraylawī (1856–1921), *Kanz al-Īmān fī tarjamah al-Qor'ān*.

ISBN 978-82-93517-36-8

Oslo, 2026

Det må ikke kopieres fra dette manuset i strid med åndsverkloven eller avtaler om kopiering inngått med KOPINOR, interesseorgan for rettighetshavere til åndsverk. Kopiering i strid med lov eller avtale kan medføre erstatningsansvar og inndragning, og kan straffes med bøter eller fengselsstraff.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

Innhold

Innledning	5
Å resitere <i>Yā-Sīn</i> for den som er i ferd med å dø	6
Å be og resitere Koranen for den som er død	6
De troende oppfordres til å be for sine foreldre	7
Oppsummering	8
Kapittel <i>Yā-Sīn</i>	9

Innledning

Kapittelet *Yā-Sīn* har alltid hatt en spesiell plass i de troendes hjerte. Temaene i *Yā-Sīn* gjør at kapittelet utmerker seg. Det bekrefter at Koranen er full av visdom og boken som fører på den rette vei. Kontrasten mellom de som tror og de som forkaster budskapet blir belyst, for noen mennesker nekter å tro selv når de ser klare tegn. Guds sendebuds oppgave og å følge dem blir beskrevet som båndet mellom Herren og tjenerne, slik som de troende følger kun den siste profeten – Moḥammad ﷺ. Guds krav om at menneskene skal holde fast til monoteismen, er også blant det viktigste i kapittelet. Et hovedtema er at menneskene skal bli gjenoppvekket etter døden og holdt ansvarlig for sine handlinger. Basert på sine handlinger vil menneskene få sin lønn av Herren. Guds allmakt står sentral i hele kapittelet.

Det finnes beretninger som opplyser om kapittelet *Yā-Sīn*'s overlegenhet, men de er av svak grad. Fagekspertene i profetiske beretninger og islamsk rettslære er enige om at det er tillatt og anbefalt å handle ifølge svake beretninger så lenge de handler om det fortrinnsfulle, oppfordring til gode handlinger og advarsel mot onde handlinger, forutsatt at de ikke er oppdiktete.¹

Blant beretningene er:

- Alle ting har et hjerte, og Koranens hjerte er *Yā-Sīn*. Den som resiterer *Yā-Sīn*, for ham vil Gud skrive ned at han har resitert hele Koranen ti ganger.²
- Den som resiterer *Yā-Sīn* under en natt og søker etter Guds glede, vil bli tilgitt.³

¹ Yahyá ibn Sharaf an-Nawawī, *Al-Aẓkār*, red. av Bassām ‘Abd al-Wahhāb al-Jābī (Beirut: Dār Ibn Ḥazm, 2004), 36.

Al-Jābī kommenterte at Ibn Ḥajar al-‘Asqalānī forklarte at slike beretninger ikke skal være svært svake som inneholder en beretter som lyver. Beretningen må ha en rot i religionens tradisjon og praksis, slik at det ikke er noe som er helt uten grunnlag. Når man handler ifølge en svak beretning, skal man ikke anse den som autentisk bekreftet.

² Moḥammad ibn ‘Isá at-Tirmiẓī, *Sonan at-Tirmiẓī*, red. av Sho‘ayb ibn Moḥarrām al-Arnā‘ōṭī (Beirut: Dār ar-Risālah al-‘Ālamiyyah, 2009), 5:157#3106, al-Arnā‘ōṭī: svak beretterkjede.

³ Moḥammad ibn Ḥibbān al-Bostī, *Ṣaḥīḥ Ibn Ḥibbān*, red. av Sho‘ayb ibn Moḥarrām al-Arnā‘ōṭī (Beirut: Mo‘assasah ar-Risālah, 1988), 6:312#2574, al-Arnā‘ōṭī: dens berettere er troverdige, men den inneholder en ikke-eksplisitt / potensielt indirekte overlevering av al-Ḥasan.

Å resitere *Yā-Sīn* for den som er i ferd med å dø

De skriftlærde har godtatt at det er tillatt å resitere kapittelet *Yā-Sīn* for den som er i ferd med å dø, for det vil lette på vedkommendes siste stund når sjelen forlater kroppen. Dette er basert på at følgesvennen Ghodayf ibn al-Ḥārith ath-Thomālī رضي الله عنه ba om at *Yā-Sīn* skulle bli resitert for ham da han var i ferd med å dø.⁴

Profeten Moḥammad صلى الله عليه وسلم befalte de troende om å fremsi trosbekjennelsen «لا إله إلا الله» – det er ikke noen annen gud enn Gud» foran den som er i ferd med å dø, slik at vedkommende kan høre og gjenta disse ordene.⁵ For den hvis siste ord er at det ikke er noen annen gud enn Gud, vil gå inn i paradiset.⁶

Å be og resitere Koranen for den som er død

Når enn profeten Moḥammad صلى الله عليه وسلم var ferdig med å begrave en død person, ble profeten صلى الله عليه وسلم stående ved graven og sa til folk at de skulle be om tilgivelse for sin døde bror og be om at han skulle være standhaftig under spørsmålene i graven, for det var nå han skulle bli spurt om sin tro på islam, Herren og profeten Moḥammad صلى الله عليه وسلم.⁷

Det er en uenighet blant de skriftlærde om å resitere Koranen for å overføre den gode handlingens belønning til den avdøde. Noen skriftlærde mener at det ikke er tillatt,⁸ men det er også mange skriftlærde som tillater det.⁹

⁴ Aḥmad ibn Moḥammad ibn Ḥanbal ash-Shaybānī, *Mosnad al-Imām Aḥmad ibn Ḥanbal*, red. av Sho‘ayb ibn Moḥarram al-Arnā’ōt (Beirut: Mo’assasah ar-Risālah, 2001), 28:171–172#16969, al-Arnā’ōt: gjengivelsens beretterkjede er autentisk.

⁵ Moslim ibn al-Ḥajjāj an-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av Moḥammad Fo’ād ‘Abd al-Bāqī (Beirut: Dār ihya’ at-Torāth al-‘Arabī, uten år), 2:631#916–917.

⁶ Solaymān ibn al-Ash’ath as-Sijistānī, *Sonan Abī Dāwōd*, red. av Sho‘ayb ibn Moḥarram al-Arnā’ōt (Beirut: Dār ar-Risālah al-‘Ālamiyyah, 2009), 5:34#3116, al-Arnā’ōt: autentisk beretning.

⁷ As-Sijistānī, *Sonan Abī Dāwōd*, red. av al-Arnā’ōt, 5:127#3221, al-Arnā’ōt: akseptabel beretterkjede, 7:131#4753, al-Arnā’ōt: autentisk beretterkjede.

⁸ Yaḥyá ibn Sharaf an-Nawawī, *Al-Minhāj fi sharḥ ṣaḥīḥ Moslim ibn al-Ḥajjāj*, 2. utg. (Beirut: Dār ihya’ at-Torāth al-‘Arabī, 1972), 11:85.

⁹ ‘Abdullāh ibn Aḥmad ibn Moḥammad ibn Qodāmah al-Maqdisī, *Al-Moghni*, red. av Tāhā az-Zaynī, Maḥmūd ‘Abd al-Waḥhāb Fāyid, ‘Abd al-Qādir ‘Aṭā og Maḥmūd Ghānim Ghayth (Kairo: Maktabah al-Qāhirah, 1968), 2:422–423.

Innledning

Det de skriftlærde er enige om, er at å resitere en bokstav av Koranen er verdt like mye som ti gode handlinger.¹⁰ De troende kan be til Gud ved å bruke sine gode handlinger som mellomledd i sine skuddbønner for at Gud skal oppfylle dem,¹¹ og i den skuddbønnen kan den troende be for seg selv eller for noen andre.

De troende oppfordres til å be for sine foreldre

«Min Herre, gjør meg og mitt avkom opprettholdere av tidebønnen. Vår Herre, ta imot min skuddbønn. Vår Herre, tilgi meg og mine foreldre og alle de troende den dagen oppgjøret vil finne sted.»¹²

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا
وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
يَوْمَ يُقَوْمُ الْحِسَابُ

«Min Herre, vær nådig mot dem, slik som de var mot meg da de oppfostret meg som liten.»¹³

رَبِّ اِرْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

Det berettes etter vår mester Abō Horayrah رضي الله عنه: «Guds sendebud ﷺ sa: 'Sannelig, Gud den Allmektige og Allmajestetiske vil heve graden til en rettskaffen tjener i paradiset. Tjeneren vil spørre: «Min Herre, hvor har jeg mottatt dette fra?» Herren vil svare: «Det kommer ved at din sønn ba om tilgivelse for deg.»'¹⁴

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيَرْفَعُ الدَّرَجَةَ لِلْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي الْجَنَّةِ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، أَنَّى لِي هَذِهِ؟ فَيَقُولُ: بِاسْتِغْفَارِ وَلَدِكَ لَكَ.»

¹⁰ At-Tirmizī, *Sonan at-Tirmizī*, red. av al-Arnā'ōt, 5:175–176#3135, al-Arnā'ōt: akseptabel beretterkjede.

¹¹ Moḥammad ibn Ismā'īl al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av Moḥammad Zohayr ibn Nāṣir an-Nāṣir (Beirut: Dār tauq an-Najāh, 2001), 3:91#2272.

¹² Koranen 14:40–41.

¹³ Koranen 17:24.

¹⁴ Ibn Ḥanbal ash-Shaybānī, *Mosnad al-Imām Aḥmad ibn Ḥanbal*, red. av al-Arnā'ōt, 15:129#9235, al-Arnā'ōt: akseptabel beretterkjede.

Oppsummering

Kapittelet *Yā-Sīn* har en spesiell plass blant de troende, og dets budskap fremhever troen på Guds enhet og allmakt, profetenes status, menneskets ansvar og gjenoppstandelse etter døden. Det finnes flere beretninger om dens fortrinn, selv om de er av svak grad. De skriftlærde er enige om at svake beretninger kan brukes for oppfordring til gode handlinger og advarsler mot synd, så lenge de ikke er svært svake eller oppdiktede.

Det er bred enighet om at det er tillatt å resitere *Yā-Sīn* for en person som er i ferd med å dø, da det kan lette den siste stunden. Når det gjelder å resitere Koranen for de døde med hensikt om å overføre belønning, er det uenighet blant de skriftlærde: noen tillater det, mens andre ikke gjør det. Samtidig er det enighet om viktigheten av å be for de døde og søke tilgivelse for dem.

De troende bør fokusere på å tolerere og respektere begge sidenes standpunkt. De som ønsker å resitere for de døde, bør få gjøre det, og de som ikke ønsker det, bør også få avstå – uten kritikk eller fordømmelse. Enheten og gjensidig respekt blant de troende bør veie tyngre enn slike uenigheter.

Fjellhamar, 05.04.2026

Abo Mahi Yasir Hussain

Kapittel *Yā-Sīn*

سورة يس

Fra	Kapittelnummer	Åpenbaringsrekkefølge	Vers
Mekka	36	41	83
Ord	Bokstaver	Enheter	Del
729	3000	5	22 og 23

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Jeg søker Allāhs vern mot Satan den forviste. I Allāhs navn, den Allbarmhjertige, den Allnådige.

يس ﴿١﴾

(36:1) *Yā-Sīn*

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾

(36:2) Ved den visdomsrike Koranen!

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾

(36:3) Sannelig, du er av sendebudene

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾

(36:4) sendt på den rette vei.

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾

(36:5) Den er åpenbart av den Allmektige, den Allnådige,

يُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُونَ ﴿٦﴾

(36:6) for at du skal advare det folk hvis forfedre ikke ble advart, derfor er de uopplyste.

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

(36:7) Sannelig, ordet har blitt stadfestet mot de fleste av dem, så de vil ikke tro.

إِنَّا جَعَلْنَا فِيٓ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلًا فَبِهِي إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ﴿٨﴾

(36:8) Sannelig, Vi har lagt lenker rundt deres hals, helt opp til haken, de er tvunget til å holde ansiktet vendt oppover.

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا

يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾

(36:9) Og Vi har satt en mur foran dem og en mur bak dem, og Vi har dekket dem ovenfra, så de ser ingenting.

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

(36:10) Og det er det samme for dem om du advarer dem, eller om du ikke advarer dem; de kommer uansett ikke til å tro.

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

(36:11) Du kan bare advare den som følger påminnelsen og frykter den Allbarmhjertige uten å ha sett. Bebud ham gledesbudet om tilgivelse og en ærefull belønning.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ ۗ وَكُلُّ شَيْءٍ

أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

(36:12) Sannelig, Vi vil vekke de døde til live, og Vi skriver ned alt det som de sender i forveien, og sporene de etterlater seg, og Vi har telt opp alle ting i en opplysende bok.

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ ۚ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾

(36:13) Og klargjør for dem tegnene om byens folk, da sendebudene kom til dem.

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمُ

مُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

(36:14) Den gang Vi sendte to sendebud til dem, men de kalte dem begge for løgnere, så styrket Vi dem med et tredje, og alle de sa: «Sannelig, vi er blitt utsendt til dere.»

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ ۖ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا

تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾

(36:15) De sa: «Dere er bare mennesker som oss, og den Allbarmhjertige har ikke åpenbart noe som helst, dere bare lyver!»

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم مَّرْسَلُونَ ﴿١٦﴾

(36:16) Sendebudene sa: «Vår Herre vet at vi i sannhet er blitt sendt til dere,

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

(36:17) og vår plikt er å bare overlevere budskapet helt tydelig.»

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ

مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾

(36:18) Folket sa: «Vi anser dere som ulykkesbringere. Sannelig, hvis ikke dere slutter, kommer vi i sannhet til å steine dere. Sannelig, dere vil få en smertefull straff av oss!»

قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَإِن ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾

(36:19) Sendebudene sa: «Deres ulykkesvarsel er med dere. Blir dere opprørt fordi dere blir påminnet? Nei, dere er et folk som går over grensen.»

وَ جَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا

الرُّسُلِينَ ﴿٢٠﴾

(36:20) Og det kom en mann løpende fra den ytterste delen av byen. Han sa: «Mitt folk, følg sendebudene!

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾

(36:21) Følg dem som ikke ber dere om noen lønn, og som er på rett vei.

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

(36:22) Og hva er det med meg at jeg ikke skal tilbe Han som har latt meg bli til, og det er Ham dere alle skal bli brakt tilbake til.

أَتَأْتِذُنِي مَنْ دُونِهِ إِلَهًا إِنْ يُرَدِّدِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ

شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونَ ﴿٢٣﴾

(36:23) Skal jeg lage andre som guder enn Allāh? For hvis den Allbarmhjertige skulle bestemme Seg for å ramme meg med noe smerte, vil ikke deres mellomkomst være meg til noen nytte i det hele tatt, og de kan heller ikke redde meg.

إِنِّي إِذَا نَفِئْتُ ضَلِّ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾

(36:24) Sannelig, da vil jeg virkelig være i klar forvillelse.

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٥﴾

(36:25) Sannelig, jeg har antatt troen på deres Herre, hør derfor på meg!»

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۗ قَالَ يَلِيَّتْ قَوْمِي يَعْلمُونَ ﴿٢٦﴾

(36:26) Det ble sagt til ham: «Gå inn i paradiset!» Han sa:
«Om bare mitt folk visste

بِمَا غَفَرْتَنِي رَبِّيَّ وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٦﴾

(36:27) hvordan min Herre har tilgitt meg og gjort meg til
en av de ærverdige.»

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا
مُنزِلِينَ ﴿٢٨﴾

(36:28) Og Vi sendte ikke en hær ned fra himmelen over
hans folk etter ham, og heller ikke trengte Vi å sende ned
noen hær der.

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خُمُودُونَ ﴿٢٩﴾

(36:29) Det var bare ett eneste skrik, og der og da sloknet
de helt.

يُحَسِّرَةً عَلَى الْعِبَادِ ۗ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٠﴾

(36:30) «Ve over de tjenerne som forhåner hver gang det
kommer et sendebud til dem!»

الْمَيِّرُواكُمْ أَهْلَكُمْ أَقْبَلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمُ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾

(36:31) Har de da ikke sett hvor mange generasjoner Vi tilintetgjorde før dem, og at disse ikke vil vende tilbake til dem,

وَأِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾

(36:32) og at alle og enhver vil bli ført frem for Oss?

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ ۖ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَاذْكُرُونَا

يَاكُلُونَ ﴿٣٣﴾

(36:33) Og et tegn for dem er den døde jord, som Vi gir liv til og frembringer korn fra, så de spiser av det.

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ

الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾

(36:34) Og Vi skapte på den hager av daddelpalmer og druer, og lot noen vannkilder strømme frem på den

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ ۚ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

(36:35) for at de skulle spise av dens frukter, og dette er ikke deres henders verk. Vil de da fortsatt ikke være takknemlige?

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَ

مِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

(36:36) Hellig er Han som skapte alle par; av det jorden lar vokse, og av dem selv også, og av de tingene som de ikke engang vet om.

وآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾

(36:37) Og et tegn for dem er natten, Vi trekker dagen bort fra den, og deretter er de i mørke.

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ۗ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾

(36:38) Og solen fortsetter i sin bane til sin fastsatte tid for å stanse, det er bestemmelsen til den Allmektige, den Allvitende.

وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾

(36:39) Og månen, Vi bestemte faser for den – helt til den vender tilbake til at den blir som en uttørket gammel daddelpalmegren.

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۗ وَكُلٌّ

فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

(36:40) Solen kan ikke innhente månen, og heller ikke kan natten bevege seg forbi dagen, og alle himmellegemer beveger seg i sine baner.

وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

(36:41) Og et tegn for dem er at Vi bar dem i deres forfedres lend i den fullastede arken.

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾

(36:42) Og Vi skapte for dem skip som den, som de går om bord i.

وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ ﴿٤٣﴾

(36:43) Og hvis Vi vil, kan Vi drukne dem, da vil ingen høre deres rop, og heller ikke vil de bli reddet,

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾

(36:44) men bare ved en nåde fra Oss og å la dem nyte til en bestemt tidsfrist.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ

تُزَحْمُونَ ﴿٤٥﴾

(36:45) Og når det blir sagt til dem: «Vær bevisste på det som er foran dere, og det som vil følge etter det, med det håp at det skal bli vist dere nåde!»

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾

(36:46) Og hver gang et tegn fra deres Herres tegn kommer til dem, vender de seg bort fra det.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ آمَنُوا

أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطَعَمَهُ ۗ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾

(36:47) Og når det blir sagt til dem: «Avse for Allāhs sak av det Han forsørger dere med!», sier de som er vantro, til

de som tror: «Skal vi gi mat til den som Allāh kunne ha gitt mat til hvis Han ville? Dere er i klar villfarelse.»

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِٰنِ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٨﴾

(36:48) Og de sier: «Når vil dette løftet bli oppfylt, hvis dere er sannferdige?»

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَّٰحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّسُونَ ﴿٣٩﴾

(36:49) De venter kun på ett eneste skrik, som vil ta dem fatt idet de er opptatt med å krangle om det verdslige.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٠﴾

(36:50) Da vil de ikke klare å sette opp sitt testament og heller ikke å vende tilbake til sine hjem.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾

(36:51) Og når det blåses i dommedagsbasunen, vil de med det samme komme ut av gravene, løpende mot sin Herre.

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۗ هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ

الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾

(36:52) De vil si: «Ve oss! Hvem har vekket oss fra vårt hvilested? Dette er det den Allbarmhjertige lovet, og sendebudene talte sant.»

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾

(36:53) Det vil bare være ett eneste skrik, så vil de med det samme bli ført frem for Oss.

فَالْيَوْمَ لَا تَظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْرُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

(36:54) I dag vil ikke noen sjel bli utsatt for noe urett i det hele tatt, og dere vil bare få lønn for det dere pleide å gjøre.

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهِونَ ﴿٥٥﴾

(36:55) Sannelig, paradisetts folk vil i dag nyte i fred det som gleder hjertet.

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَآئِكِ مُتَّكِفُونَ ﴿٥٦﴾

(36:56) De og deres hustruer vil være i skygger lent tilbake på troner.

نَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾

(36:57) Der vil det være frukt for dem, og alt det andre de vil be om.

سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾

(36:58) Fred vil være over dem – et ord fra den Allnådige Herren.

وَأَمَّا زُوايَا أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾

(36:59) Og: «Ha dere vekk i dag, dere syndere!

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَيْنِي أَدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ

عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾

(36:60) Dere Ādams barn, krevde Jeg ikke en pakt fra dere om å ikke tilbe Satan – sannelig, han er deres åpenlyse fiende –

وَأَنِ اعْبُدُونِي ۗ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

(36:61) og at dere bare skulle tilbe Meg? Dette er den rette vei.

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

(36:62) Og sannelig, han har forvillet et stort antall av dere. Hadde dere da ingen fornuft?

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

(36:63) Dette er det helvete som dere ble lovet.

إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾

(36:64) Gå inn i det i dag som gjengjeld for deres vantro.»

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

(36:65) I dag vil Vi forsegle deres munn, og deres hender vil tale til Oss, og deres føtter vil bevitne om det de pleide å gjøre.

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى

يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

(36:66) Og hvis Vi hadde villet, kunne Vi ha visket ut deres øyne. Da ville de ha skyndet seg mot veien uten å kunne se noe som helst.

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

(36:67) Og hvis Vi hadde villet, kunne Vi ha omdannet deres ansikt mens de var i sine hjem. Da ville de ikke ha klart å gå frem og heller ikke vende tilbake.

وَمَنْ نُعِذْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

(36:68) Og den Vi gir et langt liv til, snur Vi ham tilbake til hans opprinnelige tilstand. Forstår de da ikke?

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾

(36:69) Og Vi har ikke lært profeten å fremsi dikt, og heller ikke passer det hans ære. Den er bare en påminnelse og en klar koran,

يُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقُّ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

(36:70) slik at han kan advare enhver levende person, og for at ordet skal bli stadfestet mot de vantro.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا

مِلْكُونَ ﴿٤١﴾

(36:71) Og har de da ikke sett det Vi har skapt av buskap for dem med Våre egne hender, og så blir de buskapens eiere?

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٤٢﴾

(36:72) Og Vi underordnet dem buskapen, de rir på noen av dem og spiser noen av dem.

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٤٣﴾

(36:73) Og det er mange fordeler for dem i buskapen, og drikke. Vil de da ikke være takknemlige?

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٤﴾

(36:74) Men likevel lager de andre til guder utenom Allāh, med håp om at de skal bli hjulpet.

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ ۖ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ ﴿٤٥﴾

(36:75) Avgudene makter ikke å hjelpe dem, og de vil sammen med sin hær bli ført frem som fanger.

فَلَا يَخْرُوكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٤٦﴾

(36:76) La ikke deres ord gjøre deg bedrøvet. Sannelig, Vi vet om det de skjuler, og det de gjør synlig.

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٤٧﴾

(36:77) Og har da ikke mennesket sett at Vi skapte ham av en dråpe væske? Men fortsatt velger han å være en åpenbar motstander.

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ط قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ

رَمِيمٌ ﴿٤٨﴾

(36:78) Og han fremsetter en lignelse om Oss, men glemmer sin skapelse. Han sier: «Hvem er det som kan gi liv til knokler når de er råtnet bort?»

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٤٩﴾

(36:79) Si: «Han som skapte knoklene første gang, vil igjen gi dem liv. Og Han er Allvitende om enhver skapelse,

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ

تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾

(36:80) Han som skapte for dere ild av grønne trær, så nå kan dere tenne ild ved det.

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ^ط

بَلَىٰ ۗ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

(36:81) Og evner ikke Han som skapte himlene og jorden, å skape deres like?» Jo, sannelig, Han er den mest suverene Skaperen, den Allvitende.

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

(36:82) Hans befaling er at når Han bestemmer Seg for noe, sier Han bare «Bli!» til det, og med det samme blir det til.

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

(36:83) Hellig er Han som har herredømmet over alle ting i Sin hånd, og til Ham skal dere bli brakt tilbake.

